

UBYTOVÁNÍ

S tím, že byste v Káhiře neměli kde bydlet, si starosti rozhodně dělat nemusíte. Už na letišti stojí parta naháněčů, kteří vám budou právě ten svůj penzión/hotel vychvalovat, co to dá. Nejlevnější ubytování vás přijde na méně než dvacet liber a najdete ho téměř všude (např. **Manyal Youth Hostel**, 135 Sharia Abdel Aziz as-Saud). U většiny z nich se ale musíte smířit s nepříliš čistými pokoji, semtam nějakým švábem a velmi provizorním zařízením. Luxusní variantou káhirského ubytování je potom např. **hotel Mövenpick Heliopolis** (blízko letiště. Je oblíbeným místem zámožných Egyptanů a najdete ho na Airport Rd., Heliopolis (22470077)). Pokud mimo přepychové ubytování navíc toužíte po výhledu na impozantní pyramidy, je pro vás ideálním útočiskem **hotel Mena House Oberoi** (Pyramids Rd., 3833222), který se nachází hned vedle pokladny do areálu s pyramidami. Střední cenovou kategorii potom představuje například **Hotel al-Husseini**, vedle vchodu do Chán el-Chalíli. Za dvojlůžkový pokoj tu zaplatíte přibližně 40 liber a za tuto cenu si můžete užívat sprchy i výhledu na bazar.

→ faraónů v Mennoferu. Islám dorazil do Káhiry v 7. století spolu s vojevůdcem Amr Ibn el-Ásem. Ten na místě starého římského tábora rozbil svůj stanový tábor (Fustát), z něhož později vyrostla stará Káhira. Postupně se v Egyptě vystřídala spousta dynastií, z nichž stojí za povšimnutí především dvě: Fátimovci, kteří založili srdce dnešní Káhiry, a Mamlúci. Ti byli původně otroky v tělesné strážce egyptských vládců, když ale přestoupili k islámu, dostali svobodu a vojenskou vzdělání. Překotná kariéra v armádě vyvrcholila uchácením moci. Nastolili v Egyptě tvrdou diktaturu a ještě tvrdší daně, na druhou stranu věnovali městu nespočet mešit, mauzoleí a škol.

Egyptské muzeum

Historie Egypta by samozřejmě popsala několik objemných knih. Pokud patříte mezi její obdivovatele, můžete si jí užít plnými doušky v Egyptském muzeu. Jen stěží najdete druhé místo s tak obrovskou koncentrací exponátů a neskutečného kulturního bohatství. Muzeum vlastní 155 tisíc předmětů. Kdybyste u každého pobýli jednu minutu, strávili byste v muzeu nepřetržitě sto sedm dní. Kvůli nedostatku místa je sice vystavená asi jen polovina, ale i tak se vyplatí pečlivě vybírat. Neopo-

Egyptské muzeum vlastní 155 tisíc předmětů.

menutelnou atrakcí je poklad panovníka Tutanchamona, který je očividně díky své zahraniční výbavě mnohem proslulejší po smrti než za svého života. Jeho skvostný poklad čítající 1700 předmětů najdete v prvním patře rozlehlé budovy. Pokud si budete chtít vyfotit 225 kg těžký zlatý sarkofág bezvýznamného a v mládí zesnulého faraóna, musíte si připlatit navíc.

Druhým stěžejním bodem Egyptského muzea, který by neměl uniknout vaší pozornosti, ačkoli se v něm vybírá extra vstupné 40 liber, je Sál mumii. Celých čtrnáct let trvalo, než byla tato místnost znovu zpřístupněna. V roce 1980 totiž někdejší prezident Sadat prohlášení mumii z pietních důvodů zakázal. Nicméně teď je deset z celkem sedmadvaceti mumii zakonzervováno a uloženo ve speciálních vzduchotěsných vitrínách. V tajemném příšeří zatemněného sálu tak můžete spatřit takové velikány egyptské historie, jako byl Ramesse II., jeho otec Sethi I. nebo Thutmose II.

Islámská Káhira

Až vás přestane bavit historie za sklem vitrín, můžete nasávat téměř původní atmosféru islámské části Káhiry. Ze tří orientálních metropolí, Bagdádu, Damašku a Káhiry, byla totiž jen ona ušetřena fatálních mongolských nájездů a její středověké jádro tak zůstalo nedotčeno. Islámská Káhira nenabízí návštěvníkům jen různé stavby a mešity s pohádkovými ornamenty, ale především jedinečný ruch tržiště, zapadlé uličky, všudypřítomnou vůni vodních dý-

mek a nevyrušitelné domorodce, u nichž máte dojem, že před svým krámkem sedí v nezměnné poloze snad už celá staletí. Zkrátka koncentrovanou romantiku orientu.

Pokud návštěvu této městské části začnete na severním konci, rozhodně byste neměli vynechat čtvrť bazarů a z nich potom ten nej – Chán el-Chalíli. Nejslavnější a největší tržiště celé Afriky. Jediněčná změť uliček, v nichž dostanete snad opravdu všechno od špendlíku po lodní šroub, získala jméno po mamlúckém princovi el-Chalíli. Ten tady, na místě bývalého mamlúckého hřbitova, nechal ve 14. století založit gigantický sklad (persky chán). Za nejslavnějších dob v bazaru žilo a pracovalo přes 12 tisíc lidí a obchodovalo se tu s nejvzácnějším zbožím, tedy drahokamy, kořením a hedvábím.

Dnes je sice nabídka nepoměrně širší, ale jednotlivé uličky se stále ještě jmenují po řemeslech, která se v nich původně provozovala – železná, stříbrná, zlatá... A ještě něco si sůk (trh) uchoval až do dnešní doby: okouzující ruch, překřikování jednotlivých obchodníků a orientální pestrost. Pak je tu samozřejmě nezbytné smlouvání, při kterém vás každý prodávající přesvědčuje, že pokud vám dá zboží laciněji, zahyne jeho patnáct dětí hlady (jakmile všichni zúčastnění dospějí k přesvědčení, že toho druhého patřičně natáhli, zapíše se dobrý obchod neuvěřitelně sladkým a nad očekávání pozitivnějším čajem).

Při pohledu na nepřehledné množství kýčů možná získáte

Egyptské muzeum

FOTO: ARCHIV